

HUNSFOS POSTEN

NR. 2 1958 10. ÅRG.

INNHold

Kvalitetsmessig fremgang. Av direktør Gunnar Borgen	side 1
Litt tømmerprat	« 2
Hunfos Fabrikkers ledelse	« 3
Utdannelsesfondet	« 3
Forhastet melding	« 3
Hunfos hittegodsavdeling	« 4
Bedriftsmesterskapet i hopp	« 5
Hunfos en av de store NSB-kunder	« 6
Hunfos-laget i storform	« 7
Kjente Hunfos-familier	« 8
Dødsfall	« 9
Sommerferieprogrammet	« 9
Bedriftens tekniske ledelse	« 9
Ingen tok det beste påskebildet	« 9
Vi gratulerer med de runde år	« 10
Utvidelsen av fyrhuset	« 11
Avdelingsmesterskapet i lille Askedalen	« 11
Hunfos skal få egen brannstasjon	« 12
Veteraner som takker av	« 13
Teknikkens triumf på Silokaien	« 13
Hva liker du best om sommeren?	« 14
Ny vannledning fra Eikelandsvannet	« 14
Bedriftslaget bør gå helt til topps i fotballserien	« 15
Idrett i gamle dager	« 15
Større sykdomsfravær og mer skoft i fjor	« 16
Musikk til arbeidet	« 17
Kurset på Hunfosheimen	« 17
Hunfos skal få egen brannstasjon (forts.) ..	« 17
Løst og fast fra Hunfos	« 18
Fylkestinget på Hunfos	« 18
Hvorfor ikke la deg polio-vaksinere?	« 18
Årsmøtet i bedriftsidrettslaget	« 19
Kjøkkensjefen personlig	« 19
Kurset på Hunfosheimen (forts.)	« 19
Pensjonsfondet på 3,5 mill. kr.	« 20
Litt tømmerprat (forts.)	« 20
Større sykdomsfravær (forts.)	« 20

*

«Sommer i skjærgården». Forsidebildet er fotografert av Kjell Mardon Olsen.

KVALITETSMESSIG FREMGANG

AV DIREKTØR GUNNAR BORGEN

*J*de måneder som er forløpet av inneværende år har det lyktes å holde samtlige våre 6 maskiner i drift til tross for at markedet for treforedlingsprodukter har utviklet seg i stadig mer ugunstig retning. Kjøperne dekker for tiden sitt behov for papir så å si fra hånd til munn, og blir dessuten mer og mer kresne med hensyn til kvalitet. For å kunne holde full produksjon må det derfor drives et intenst salgsarbeid. Et viktig ledd i vår argumentering for å få kundene til å kjøpe og bruke Hunsfos-papir er følgelig at kvaliteten er førsteklasses. Stillingen er for tiden slik at kjøperne kan få papir fra hvilkensomhelst fabrikk for praktisk talt øyeblikkelig levering, og de er derfor ikke på noen måte avhengig av oss. Det er således viktigere enn nærsagt alt annet at det papir som forlater fabrikkene i enhver henseende er slik at kjøperne ikke finner noen grunn til å klage og til å gå over til våre konkurrenter.

*

*N*år vi hittil har kunnet holde full produksjon, er en av grunnene at vi kvalitetsmessig sett har vist fremgang gjennom de siste måneder, og at det er ført mer nøyaktig kontroll med det papir som leveres. En annen årsak er at vi har en god og fast kundekrets som er trofast så lenge den får det papir og den service den forlanger. En tredje medvirkende grunn er at vi i en viss utstrekning har påtatt oss leveranser som vi normalt ikke er innstillet på og som betyr økonomiske ofre. For lengst mulig å sikre

alle som er knyttet til bedriften full beskjef-tigelse har vi funnet å burde påta oss de tap som slike leveranser betyr.

*

*V*i foretar også i inneværende år store investeringer. Jeg kan således nevne at i tillegg til de arbeider som allerede er under utførelse kommer vi nu til å sette i gang byggingen av det nye valesliperi. Fyrhuset vil bli utvidet med henblikk på installasjon av nye elektrokjeler på tilsammen 30,000 kW. Dette utføres i samarbeid med Vest-Agder Elektrisitetsverk for å muliggjøre tilførsel av større mengder spillkraft i den hensikt å redusere oljeforbruket. Videre vil Maskin 1 bli ombygget og må av denne grunn stå i ca. 4 uker i sommer.

Dette er en del av de større ting som vil bli realisert i den nærmeste fremtid i tillegg til en rekke arbeider av mindre størrelsesorden med henblikk på å gjøre fabrikkene mest mulig konkurransedyktig.

*

*T*il tross for de problemer vår industri for tiden har å kjempe med, ser jeg allikevel optimistisk på fremtiden og håper at vi ved felles anstrengelser skal kunne bringe bedriften lykkelig igjennom vanskelighetene.

God sommer!

Hunsfos, 9. juni 1958.

Gunnar Borgen.

Alt utbygget og med full drift vil Hunfos bruke 180.000 kbm.

*Fabrikken har i alminnelighet
tømmer liggende for 1 års forbruk*

Råstoffer må til, skal det bli papir. Den side av saken ordner tømmerseier Arne Holmsen med på Hunfos. Vi har derfor interpellert ham litt om tømmer tilførselen til fabrikken.

— Hvor mye tømmer skal det til i løpet av et år?

— Alt utbygget og med full drift vil det gå med 180,000 kubikkmeter. I fjor brukte Hunfos 157,000 kubikkmeter.

— Noen vanskeligheter med å skaffe det som skal til?

— Det har vært kvoteregulering for grantømmer en del år. Hunfos er tildelt kvote i Agderdistriktet som omfatter Otra og Tovdals-vassdraget og endel får vi også i Nidarå, likedeles i Numedalslågen og Glommen. I alt får vi ca. 100,000 kubikkmeter i Norge. Resten er import fra Finland og Russland. Vi har også kjøpt enkelte partier av norske firmaer.

— Brukes det utelukkende grantømmer?

— Så å si. Vi regner 90 pst. gran og 10 pst. osp. Det har vært brukt furu til for eksempel avisepapir, men det er helt uvanlig i papirfabrikasjonen.

— Og transporten av tømmeret?

— Alt som ikke kommer ned Otra, blir slept til Ålefjærfjorden. Ned Otra kommer ca. 30,000 kubikkmeter, de resterende 70,000 slepes.

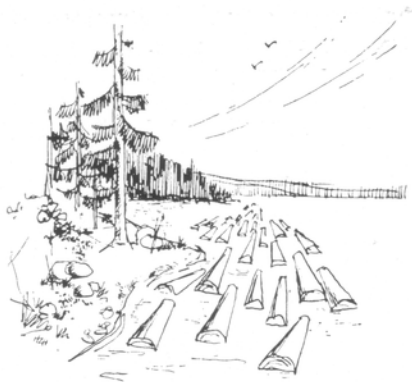
— Der kuttes stokkene og transporteres med taubanen?

— Ja, det skjer i sommerhalvåret. I vinter lå 59,000 kubikkmeter i den svære kubbhaugen på opplaget.

— Hvordan er kvaliteten?

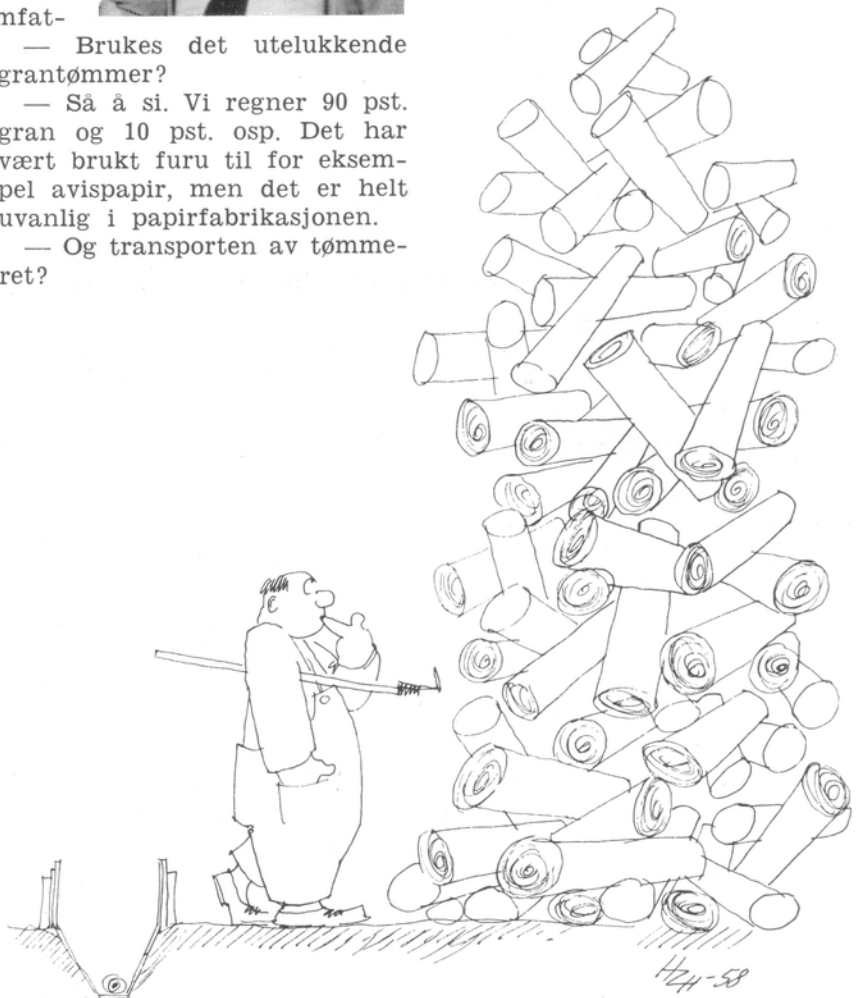
— Vi får ganske pent tøm-

— Forts. side 20.

— Har Hunfos egne skoger?

— Ikke nå lenger. De ble solgt unna før krigen. Endel av tømmeret kjøpes på rot. Også disse partiene kommer inn under kvoteberegningen. Det har for øvrig vært ført en veldig «krig» på dette markedet. En har måttet være frempå støtt og stadig for å karre til seg det som trengs.

HUNSFOSPOSTEN

Bedriftsorgan for
Hunfos Fabrikker

Redaktør: **Finn Hanssen**
(treffes i telefon 2902, 1060
app. 25 eller 1062)

Redaksjonskomité:

Th. Halvorsen

T. Kittelsen

Georg Pettersen

Odd Arstad

Gunnar Strandberg

Utkommer fire ganger årlig

Trykt i
Fædrelandsvennen,
Kristiansand S.

Ettertrykk forbudt
uten spesiell tillatelse.

Redaksjonen avsluttet
16. juni 1958.

Hunfos fabrikkers ledelse

Den 17. april i år ble det holdt generalforsamling i Hunfos Fabrikker. Etter valgene har bedriftens ledelse følgende sammensetning:

Representantskapet:

Skipsreder Tom Wilhelmsen,
ordfører.

H.r.advokat Ole A. Bachke,
viseordfører.

Direktør Nicolay L. Bugge.

Direktør S. A. Solberg.

Disponent B. Reinhardt.

Disponent Morten Lind.

Direktør S. B. Steen.

Ingeniør P. A. Ellingsen, jr.

Varamenn:

Direktør Leif Moestue, jr.

Direktør Lars Fronth.

Styret:

Direktør Johs. Knobel, formann.

Ingeniør P. A. Ellingsen, vise-
formann.

Direktør Per M. Hansson.

Direktør Gunnar Borgen.

Kontrollkomite:

H.r.advokat Ole A. Bachke.

Direktør S. B. Steen.

UTDANNELSESFONDET

To nye stipendier utdelt

Som kjent opprettet bedriften i 1955 et utdanningsfond for unge arbeidere. Stipendier utdeles i henhold til vedtektene kun til fabrikkens egne folk, for studier ved treforedlingslinjen ved Hortens Tekniske Skole. Denne linje forutsetter toårig maskinteknisk linje i Horten eller ved annen teknisk skole, og stipendium utdeles for alle tre skoleår.

Betingelsene for å bli opptatt ved Hortens Tekniske skole er bl. a. at man er fylt 17 år, og har 2 års praksis, hvorav minst 1 på mekanisk verksted. Av teoretiske kunnskaper må man ha realskoleeksamen med fullstendig pensum i matematikk, og ikke dårligere karakter enn Tf. i dette fag, eller man må på annen måte ha skaffet seg tilsvarende kunnskaper. I sistnevnte tilfelle må man avlegge opptagelsesprøve. Det samme gjelder hvis man har dårligere enn Tf. i matematikk, eller hvis det er gått 4 år eller mer siden man tok realskoleeksamen. Ved skolen er det også et 6 mndrs. forkurs. Det er ingen betingelse for opptagelse at man har gått dette kurs, men for folk som ikke er sikker på å ha de nødvendige teoretiske kunnskaper, vil det nok være en fordel å ta kurset.

Anmeldelse til H.T.S. skjer på egne blanketter som man får ved henvendelse til skolen. Anmeldelsesfristen til forkurset er 1. november og fristen for anmeldelse til opptagelsesprøven er 1. april. Det samme gjelder dem som vil søke opptagelse uten å avlegge opptagelsesprøven. Forøvrig kan man få alle opplysninger man trenger ved å skrive til skolen.

Utdanningsfondet har tidligere utdelt 4 stipendier, og i møte 30. april d. å. besluttet styret å innvilge ytterligere to søknader, nemlig fra Willy Mos-eid og Odd Sandtveit, slik at tallet på stipendiater dermed går opp i 6. Som kjent lyder stipendiet på kr. 5000 pr. år i 3 år.

Forbattet melding

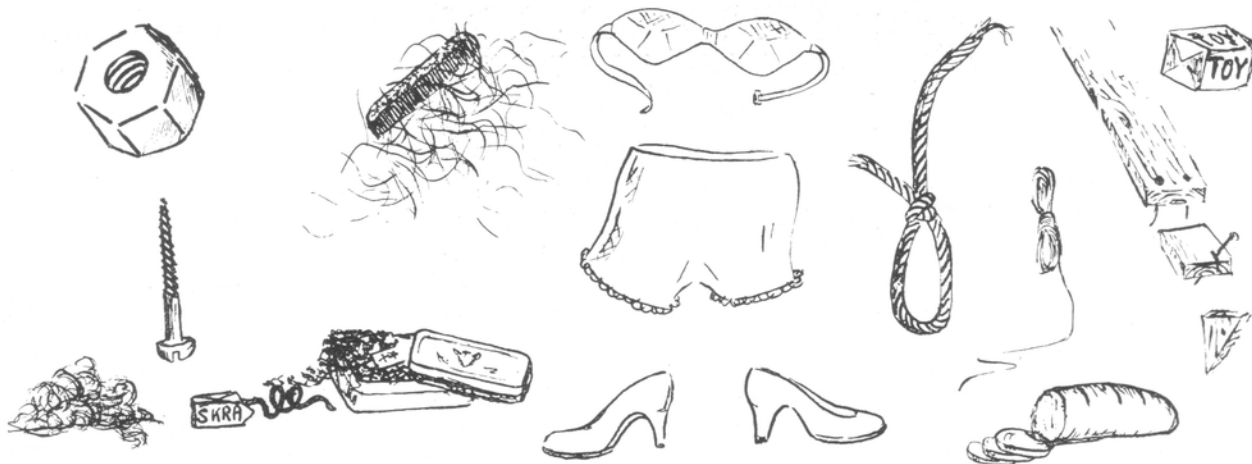
Vi har mottatt følgende:

Fra årsmøtet i Hunfos Arbeiderforening bringer Hunfosposten et referat, hvori det står at Hunfos Elektrikerforening nr. 67 skulle ha sluttet å eksistere. Det er nok en forhastet melding. Foreningen består fremdeles, selv om tallet på medlemmer er redusert.

K. Kruse, formann.

Hunfos-expressen.

Hunfos' hittegodsavdeling

De forunderligste effekter finnes i papirfille- og snitthaugene

Det er tidligere i dette blad skrevet meget som tjener de ansatte på Hunsfos til ære. Vi er rost for innsatsvilje, for fremgang i papirmakerkunst og for høy kultur. Men hvor dypt stikker denne kulturen? I allfall ikke dypt ned i papirfillene og snitthaugene!

Papirfillenes gang i prosessene er følgende: Enten kommer de fra papirsalen, eller de kommer som filler og rims fra papirmaskinene og blir transportert til Wriighthollenderene i kjelleren under P.M. V, VI, til kollergangen i P.M. I, II eller til kvernene i P.M. III, IV — hvis de da ikke blir lagt direkte på papirmaskinenes malerhollendere. — Bleket, farget cellulosesnitt blir pumpet fra en kum for snitt som er plasert etter Wriighthollenderene til blekeriet, hvor fargen forsvinner og snitten blandes med den ordinære cellulosemasse.

Blir så disse papirfiller

og snitt fra maleapparatene behandlet med respekt og ære under sin gang tilbake i papirprosessen? Vi vet at de forunderligste personlige effekter blir tilfeldig mistet, og tilfeldig funnet i fille- og snitthaugene. Hvor meget skade disse effekter gjør i kroner, vet vi ikke, men aner at det minst må være et femsifret tall. Mange stopper på maski-

nene kunne vært unngått, mange tonn masse kunne vært spart og mange reklamasjoner unngått, bare vi hadde hatt litt mere kultur.

Uten å gå det svake kjønns ære for nær skal vi bare nevne at det for en del år siden ble funnet en dameunderbukse i blandepumpen til P.M. II, og noe senere ble det funnet en brystholder i en pumpe ved P.M. V. Vi ber leseren misforstå rett når vi sier at dette var forholdsvis hyggelige saker å få i massen.

Verre er det

med mindre forurensninger som forårsaker papirbrudd i papirmaskinene og i kalenderen, eller enda verre: skaffer vanskeligheter hos kunden. Mange har sikkert i erindring den siste store klage fra vår forbindelse i Amsterdam — Bührmann & Co., hvor bl. a. det forelå bevis for at et menneskehår som var innleiret i papiret hadde forårsaket brudd av papiret og skaffet et virvar av filler over hele trykkeriet. Produksjonsingeniør Georg Pettersen som var i Holland for å undersøke årsakene til klagen, var lykkelig over at det ble konstatert at håret ikke stammet fra hans hode. Var det et mykt, lyst hår fra en av våre skjønnheter?

Vi ser av bildet

fru Reidun Madsen gjør noe hun aldri har gjort før. Men beredvillig demonstrerer hun for «Hunfosposten» hvordan man ikke skal gjøre, nemlig kjempe sitt hår over papirfiller.

Selv det mykeste kvinnehår kan skaffe de største komplikasjoner og til og med føre til produksjonsstans ved papirmaskinen eller i trykkeriet.

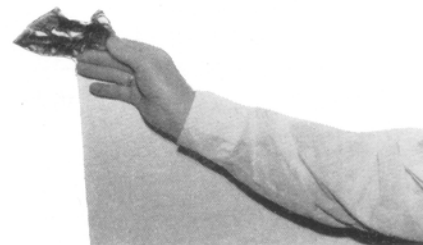
Allikevel forekommer det at oppsop av alle slag blir pakket pent inn og kastet i fillehaugen.

Vi skal berette om

en skøyer i cellulosefabrikken som 1. april i år varslet papirfabrikken om at det var kommet elghår i massen. Det ble aprilsnarr, for noen dager senere fisket Omar Nordal opp en del av en kam på filter nr. 3 i blekeriet. Kammen var åpenbart sendt med fillene for å kjempe ut elghårene. Hvor er resten av kammen? Den ligger kanskje i en kum eller i et rørbend for å dukke ubelilleg opp en dag og skaffe brudd ved papirmaskinene.

Eller hva skal sies

om en del av en sko som nylig ble tatt opp av massebanen på et av filterene i blekeriet? Skoens tøyfor fulgte hakk i hel. Det er sterke indisier på at det er en fra spinne-

— Nei jeg er ikke utgått, men den er utgått den, sa Askeladden.

Omar Nordal finner en del av en kam i .. blekeriet.

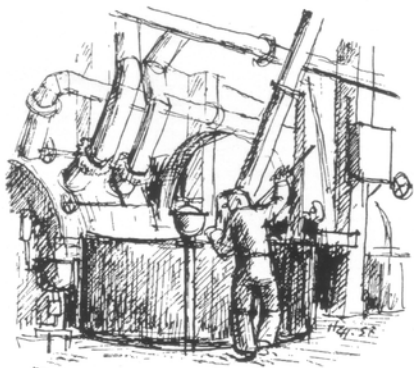
Fru Reidun Madsen viser hvordan man ikke skal «fiffe» seg for å tekkes sverdsiden i fabrikk.

siden som har «mistet» en gullsko, skjønt det er ikke lett å rekonstruere hvordan den avbildede skodel har sett ut i en bedre tilværelse. Men vi synes å høre fortidens lette og elegante trippende skritt. Nå er den romantikken borte.

Nevnes bør også at det har hendt at en papirmaskin har måttet stoppe på grunn av tyggegummi i pressfilten. At stoppen ble rapportert som stans på grunn av bek satte ikke cellulosefabrikken særlig pris på.

Før en tid siden

fikk vi overingeniør Pedersen — Norsk Wallboardfabrikk — på tråden. Han antydet meget forsiktig at det neppe kunne lønne seg for Hunsfos å slippe ut fin fleket masse, de hadde fått fylt opp synkekummen ved vanninntaket til Wallboardfabrikken med delikate fibre. En undersøkelse viste at pussegarn som stammet fra snitt var årsaken

Det mykeste kvinnehår kan føre til de største komplikasjoner og produksjonstans

til at det måtte slippes masse på olven.

Av andre ting

som er funnet skal nevnes i fleng: Hyssing, tau, skråtobakk, fyrstikker, tobakksesker, sigarettesker, knapper, penger, bordbiter, sopelimpler, skruer, muttere, metalldele, brødkorper, — kort sagt nesten alt uten kultur.

Skal vi enes om å vise fillene større ærbødighet neste gang vi kommer i nærheten av dem? Det vi har forvoldt av skade må vi selv betale for på en eller annen måte.

Så slutter vi med

å sitere fra H. C. Andersens eventyr om de norske og danske papirfillene:

«Det kan også komme noget godt ut av fillene, når de bare er vel ute av kluteballen og forvandlingen er skjedd over til sannhet og skjønnhet, de lyser i god forståelse, og i den er velsignelse.»

T. K.

Bedriftsmesterskapet i hopp

Fra bedriftsmesterskapet i hopp gjengir vi disse resultatene:

Klasse 18—25 år:

1) Audun Ormshammer, Hunsfos	139,9
3) Finn Lund, Hunsfos	127,7
5) Tengal Digernes, Hunsfos	121,2
6) Harry Lunden og Øystein Lie, begge Hunsfos	120,1
9) Kjell Helgesen, Hunsfos	109,2
10) Einar Bakken, Hunsfos	105,9
11) Bjarte Flaten, Hunsfos	103,6

Klasse 25—35 år:

1) Kåre Olsen, Hunsfos	143,2
2) Elias Omdal, Hunsfos	140,1
3) Gerhard Lundevold, Hunsf.	137,0
4) Ragnar Heistad, Hunsfos	135,6
5) Alf Renstrøm, Hunsfos	135,2
6) Kjell Gundersen, Hunsfos	134,1
7) Anders Sundstøl, Hunsfos	128,7
8) Knut Askedal, Hunsfos	128,6
14) Arnfin Johansen, Hunsfos	121,4
15) Erling Bakken, Hunsfos	120,8
16) Finn Fredriksen, Hunsfos	120,5
18) Bjarne Omdal, Hunsfos	114,5
19) Georg Gundersen, Hunsfos	110,8

Klasse 35—42 år:

1) Olav Wintervold, Vennessla Transport	124,4
4) Karl Andersen, Hunsfos	106,7

Klasse 42—50 år:

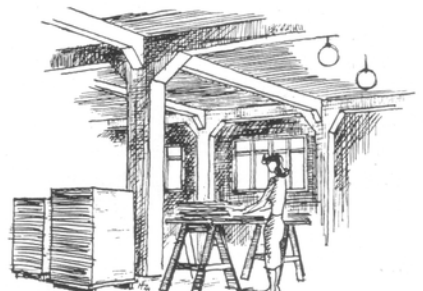
1) Nic. Stiansen, Vennessla Transport	129,1
---------------------------------------	-------

Klasse over 50 år:

1) Sigurd Jortveit, Hunsfos	106,9
2) Olav Omdal, Hunsfos	96,6

Oppsatt 3-mannspokal:

1) Hunsfos (ved K. Olsen, E. Omdal og A. Ormshammer), tilsammen	423,2
2) Falconbridge	383,8
3) Vennessla Transport	378,4
4) Norsk Wallboardfabrikk	352,5

55 vogner på en dag rekorden hittil

11 eksportbåter ekspedert på en lørdag

Jacob B. Danielsen.

Kollega «Vårt Yrke» — organ for Norges Statsbaner — brakte forleden en omtale av Norsk Wallboardfabrikk i en serie som behandler jernbansens største kunder.

Det brakte tanken hen på Hunfos Fabrikkers forbindelse med NSB, som vel heller ikke er så rent liten. — Iallfall skulle en tro at Hunfos i høy grad må stå i klasse med de virkelig store kunder.

— Skulle mene det, sier Jacob B. Danielsen som ordner med alle forsendelser og sørger for at last til de respektive i og utenfor Kristiansand klaffer.

Her kommer jernbanen sterkt inn i bildet, og det er ikke lite å passe på, når papir skal sendes til kundene. På alt papir som sendes, skrives det ut laste- eller forsendelsesoppgave. Det fylles ut en arbeidsoppgave i 11 eksemplarer til alle som må være underrettet, slik at det hele skal gå knirkefritt, forteller Danielsen. Hver eneste dag

går to tog i fast rute på Hunfos, og det papiret som skal transporteres med disse, tas ut fra lageret i henhold til arbeidsoppgavene. Vogner må rekvireres, og når toget kommer, har det alltid med seg tomvogner beregnet på lasting til neste gang det returnerer.

Under krigen var det ikke så lett alltid. Da støtte en av nærliggende grunner på mange vanskeligheter og opplevde mange pussige episoder. Men i dag yter jernbanen oss en service så det er nesten ikke sant.

— Hvor mye sender Hunfos med jernbanen i løpet av et år?

— I 1957 ble det vel 40,000 tonn papir, men etter at PM seks er kommet til, regner en med at det vil bli sendt ca. 45,000 tonn papir årlig. Av dette går ca. 35,000 t. veien om Kristiansand, mens ca. 10,000 t. sendes direkte til bestemmelsesstedet. Lastingen ved Hunfos foregår på to skift. I alt er 11 mann med i

transportlaget. Størst er rushet naturligvis om formiddagen, så karene har nok å henge fingrene i.

— Hvor mange vognlaster kan det gå pr. dag?

— Antallet varierer. Det kan være fra 12 til 15, og vi har vært oppe i 55 vogner. Det var i anledning en stor skipning til Buenos Aires, da vi sendte 550 tonn på en dag. Det skal nemlig være gjennomsnittlig 10 tonn pr. vogn. Hele skipningen var på 1200 tonn.

Danielsen som er en mann med orden i papirene, har for øvrig på det rene at det pr. dag blir opplastet gjennomsnittlig fra 800 til 1200 kolli, og vekten varierer fra ca. 10 til 1100 kg. De største rullene som går til Antwerpen har en bredde på 180 cm.

*

Hunfos har som kjent solid lagerplass i Kristiansand, men

Her er toget kommet for å hente vogner full-lastet med papir.

når det røyner på som verst, strekker ikke det som ligger i sheddene på Smiths kai og Silo-kaien til.

Som en lørdag forleden 11 eksportbåter skulle ekspederes på en dag. Det var «Kong Inge» som skulle til Hamburg, «Amsel» bestemt for Bremen, «Blenheim» til Newcastle, «Brabant» til Antwerpen, «Bomma» til Amsterdam, «Breda» til Rotterdam, «Berby» til Grangemouth, «Atlantic» til London, «Volo» til Hull, «Baalbek» til Lisboa og Aleksandria og «Alsund» til Danmark. I tillegg kom forsendelse av papir med to lokalbåter, så det var nok å gjøre den dagen. 11 båter på endag er jo ikke alminnelig. Nevnte lørdag var absolutt en av de travleste vi har hatt. Men når en tenker på at alt skal klaffe med lager og vogner og de tusen ting som er å tenke på, så skjønner en at det gjelder om å ha system i sakene.

*

Ovenstående tall skulle på en overbevisende måte illustrere at Hunsfos må være en av jernbanens absolutt største kunder. Det bekrefter da også regnskapene som viser at Hunsfos ifjor betalte 675,801.66 kr. i frakt for trafikken til og fra fabrikkens over Vikeland stasjon. En ikke ubetydelig sum, får en si.

Og samarbeidet med jernbanen er det aller beste, understreker Danielsen, som forteller at stasjonsmester Dagestad er spesielt behagelig å ha med å gjøre.

— Hvor lenge har du tenkt å røre i den grøten?

— Til jeg finner tennene mine.

Hunsfoslaget i storform

Flott innsats i bedriftsserien

Bedriftslaget etter endt dyst på Moseidmoen. Foran fra venstre: Arvid Storevold, Ove Madsen og Bjarne Grundetjern. Mellomste rekke: Henry Hagen, Elias Omdal og Einar Homme. Bak fra venstre: Finn Lund, Kåre Olsen, Ludvig Holtet, Torkild Øydna og Finn Fredriksen.

Mens Hunsfoslagets innsats i fjorårets bedriftsserie nærmest må beregnes som bedrøvelig, har guttene i år tatt saken mer alvorlig og «reist kjerringa». I vårens kamper har bedriftslaget vårt vist den rene storform og er i skrivende øyeblikk (15. juni) ikke beseiret i en eneste kamp. I de seks kampene som hittil er spilt, har laget gått seierrik ut av fire, mens to er endt uavgjort. Flere av kampene har resultert i de reneste storeire. Vi nevner at Hunsfos slo Fibonite 4—0 i den første kampen (14. mai), neste gang ble det 3—3 mot Kjøttindustrien (21. mai), så 5—0 over Bilarbeiderne (27. mai), 5—1 over Kommunen (30. mai), 1—1 mot Lumber 4. juni og 2—0 over Fruktimportørene 11. juni. Fire av kampene er spilt hjemme i Vennesla og to i Kristiansand (mot Bilarbeiderne og Kommunen). Mest bemerkelsesverdig er seiren over Kommunens lag som de siste årene har ligget blant topplagene i serien.

Vi skal i denne omgang ikke gå nærmere inn på kampene, bare nevne at følgende er med på scoringstabellen:

Kåre Olsen 7 mål — «Kokke» 5 — Finn Fredriksen 3 — Finn Lund 2 — L. Holte 2 — H. Hagen 1 mål.

Etter at fem kamper var spilt lå Hunsfos som nr. 2 i serien med 8 poeng. Lærerne ledet da med 10 poeng etter 5 kamper og 11—0 i mål. Hunsfos' målaverage var 18—5. Senere er altså denne stillingen styrket for Hunsfos' vedkommende.

Kjente Hunsfos-familier:

GRUNDETJERN

Gunder T. Grundetjern som var 49 år på Hunsfos, og hans hustru Sina.

«Hunsfosposten» åpner i dette nummer en serie, hvor vi skal presentere de største familiene ved fabrikkene.

Denne gang har vi valgt Grundetjernfamilien som gjennom årene har vært solid representert på Hunsfos.

Vi er takknemlig for tips om familier som har sterk tilknytning til bedriften og som følgelig naturlig bør gli inn i rekken av de store «Hunsfos-familier».

I dag arbeider 11 Grundetjern'er ved Hunsfos. Det er først og fremst brødrene Tellef, Gunnar G., Georg, Ole og Egil, samt endel av deres sønner og døtre. De fire førstnevnte av brødrene er alle tildelt Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste.

Tellef er med sine 61 år — det fyller han 30. juli — den eldste. Han arbeider i sliperiet og har en sønn, Asbjørn (36 år), på sortersalen, hvor han er papirpresser.

Gunnar G. i vakta er med sine 59 år (7. juli) nest eldst.

Grundetjern er intet ukjent navn på Hunsfos. En støter på navnet, hvor en så snur seg. Om det er den videst forgrenede familie ved fabrikkene, tør vi ikke si med sikkerhet. Men det er mye sannsynlig. Vi har nesten inntrykk av at halve slekten arbeider her.

*

Den første i rekken var Gunder T. Grundetjern som arbeidet i transporten og kunne se tilbake på 49 års tjeneste, da han sluttet i 1944. Han døde 4 år senere, 74 år gammel. Også hans kone Sina (Anne Sørine) som døde i 1935, var ved Hunsfos i sine unge dager. Hun var på sortersalen. Og ikke nok med det, hennes far Gunder Thorildsen var fløter og kusk ved fabrikkene. Han døde i 1925.

Endel av Grundetjern-familien samlet til familiebegivenhet.

† DØDSFALL

Martin Omdal døde 14. april, nær 91 år gammel. Han var født 19. juli 1867 og arbeidet i cellulosen ved Hunsfos Fabrikker fra 1890 til han sluttet 13. mai 1936.

Omdal ble begravet fra Venesla kirkegård lørdag 19. april under stor deltakelse av slekt og venner.

Han hadde i februar i år 42 års tjeneste og opplevde det sjeldne å arbeide sammen med sin far i transporten hele 24 år.

Sønnen Gunnar er rørlegger. Han fylte 36 år 22. juni og begynte ved Hunsfos i 1937—38. En annen sønn, Knut, er elektriker (født 22. nov. 1927).

Georg Grundetjern ble født 15. febr. 1903 og arbeider som papirpresser på sortersalen. Han har også en sønn på Hunsfos, den 22 år gamle Bjarne på verksingeniørkontoret.

Ole som de siste årene har sittet i vakta, tidligere var han kalenderfører i 28 år, er født 23. oktober 1904. Han begynte på Hunsfos i juni 1922. Sønnen Einar er ruller. Han fylte 30 år 29. mai i år. Datteren Birgit på sortersalen er 23 år og begynte på Hunsfos i 1954. Hun sluttet nylig og har planer om å gå til sjøs.

Den yngste av de 5 brødrene,

For et par nummer siden utfordret vi fotografen til å komme igjen, når dette anlegget var ferdig. Og her er resultatet.

Sommerferieprogrammet

For sommeren 1958 er planlagt stopp ved de enkelte papirmaskiner, samt i sliperi og cellulosefabrikk etter nedenstående program:

PM 1: Stopp 13. juli til 10. august (står 4 uker).

PM 2: Stopp 13. juli til 27. juli (står ca. 2 uker).

PM 3: Stopp 4. mai til 18. mai.

PM 4: Stopp foreløpig bestemt fra 1. oktober.

PM 5: Stopp 13. juli til 27. juli (står 2 uker).

PM 6: Går uten stopp.

Sliperiet: Stopp 13. juli til 27. juli.

Cellulosefabrikken: Går uten stopp.

Bedriftens tekniske ledelse

Sivilingeniør *Rolv Lindseth* er ansatt som bedriftens tekniske direktør fra 15. september i år.

Herr Lindseth kommer fra Saugbruksforeningen, hvor han har vært i 12 år, de siste årene som overingeniør.

Videre er driftsingeniørene T. Kittelsen og P. L. Schøpp fra 1. juli i år forfremmet til overingeniør for sine respektive avdelinger.

INGEN TOK DET BESTE PÅSKEBILDET

I forrige nummer innbød vi Hunsfos-postens lesere til en konkurranse om det beste påskebildet. Dette ble gjort ikke minst fordi vi vet at det fins en rekke habile amatørfotografer ved bedriften. Imidlertid kan kameraene ikke ha vært i særlig flittig bruk i påskeuken, for til dags dato har vi ikke mottatt et eneste konkurransebilde. — Interessen må følgelig sies å være sørgelig slett.

Å SLÅ I SPIKER

Galt.

Hvis spikeren glipper: Smadret tommel- og pekefinger.

Riktig.

Hvis spikeren glipper: Tommel- og pekefinger slått til siden.

Egil, er født 14. febr. 1914. Han har sitt daglige virke på sortersalen.

*

Men ikke nok med dette. Begge døtrene til Gunnar G., Birgit og Synnøve, var også ved Hunsfos en tid, før de giftet seg, likeledes kona til Ole. Hun heter Liv. Dessuten har begge søstrene til de fem brødrene hatt jobb ved fabrikk. Det er Anne, gift med formann Ivar Andersen, og Randi, den eldste av søskenene, gift med Jørgen Haugland.

I alt var søskenflokket på 9, 7 gutter og 2 jenter. De eneste som ikke har vært beskjeftiget ved Hunsfos er Albert og Tor-kild.

*

Men som det fremgår av ovenstående må summen av de arbeidstimer Grundetjern-familien har lagt ned i Hunsfos Fabrikkers tjeneste kunne skrives med astronomiske tall.

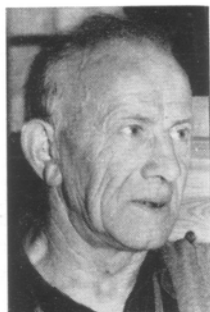
70 år

Maskinmester Ole Hauge fylte 70 år 5. juni. Han sluttet sin over 40 år lange arbeidsdag ved Hunsfos ved nyttårsskiftet 1956/1957. Den gang kom «Hunsfosposten» i skade for å presentere en annens kontrafei. Vi håper han har tilgitt det og ber ham motta vår forsinkede hilsen i anledning milepelen.

*

60 år

Snekker Sigurd Kostøl fyller 60 år 11. juli. Han ble ansatt 1. juli 1917 og har Norges Vel's medalje fra 1952. Kostøl begynte på taubanen i Ålefjør og kom til verkstedet først vinteren 1939.

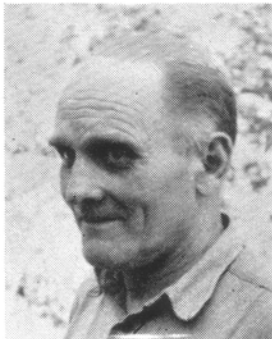
— Jeg kan ikke tenke meg å være andre plasser, sier han. Her er det gode arbeidsforhold og gode kamerater. Vi føler oss som en eneste stor familie, sier han og uttrykker derved sin tilfredshet med Hunsfos som arbeidssted.

*

50 år

Magnus Omdal runder 50-års-milepelen 17. juli. Omdal ble ansatt ved fabrikken 24. mai 1923.

65 år

Smører Nils Voreland fyller 65 år 15. juli. Han var til sjøs en tid og begynte på Hunsfos 8. mars 1919. I 1952 ble han tildelt Norges Vel's medalje. Voreland er en interessert organisasjonsmann som i mange år har gjort en innsats i fagforeningen, der han bl. a. har vært sekretær. Han har således diplomene for å ha vært tillitsmann i foreningen sammenhengende i 20 år. Han er stadig med i arbeidstilsynet, der han i en årrekke har vært formann. En periode etter krigen var han også medlem av Vennesla herredstyre.

Voreland har tre sønner på Hunsfos, Rolf, Harry og Norman. Selv er han frisk og rask og stadig på farten med sin moped.

*

60 år

Bernhard Neset i transporten fyller 60 år 11. august. Hans arbeidsdag ved Hunsfos tok til 11. desember 1917. I 1952 ble han tildelt Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste. Neset var på taubanen til 1939, senere var han en tid på gården og fra 1947 har han arbeidet på det sted han nå er.

60 år

Formann på Ålefjæranlegget, Harald Halvorsen var 60 år 19. juni. Han begynte ved Hunsfos 1. april 1940 og ble formann ved nyttårsskiftet 1953—54.

*

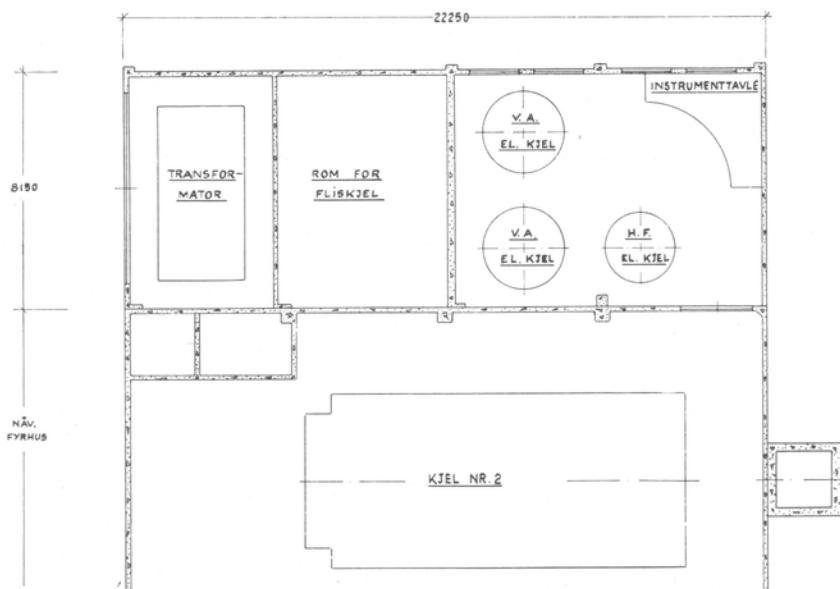

Tørker Johan Ludvig Andersen blir 60 år 11. august. Han har vært på Hunsfos i flere etapper, men begynte første gang 29. mai 1922. I 1952 ble han tildelt Norges Vel's medalje. Han var en tid ved en papirfabrikk i Drammen, men vendte snart tilbake til mer hjemlige trakter.

Ludvig Andersen drev i sin ungdom mye med idrett og var med både på ski, fotball og i fri-idrett.

UTVIDELSEN AV FYRHUSET

Anlegget får tre nye elektrokjeler

ELEKTROFYRHUS
PLAN

Fyrhuset skal utvides med tre nye elektrokjeler. Bakgrunnen for planene i forbindelse med dette kan for så vidt sies å være den spente oljesituasjonen en har hatt ute i verden. Dessuten er det ubetinget nasjonaløkonomisk riktig å benytte egen vannkraft i stedet for olje som krever uttelling av hard valuta.

Den såkalte Suezkrisen medførte oljerasjonering. Hunsfos klarte seg den gang bra på grunn av at vinteren var mild. Under denne krisen ble bedriftene også anmodet om å utvide lagerkapasiteten for tungolje. I stedet for å gå til et slikt skritt har Hunsfos tatt sikte på å utvide elektrofyrrhuset for derved indirekte å øke lagerkapasiteten, med andre ord slå to fluer i ett smekk.

I dag har Hunsfos to elektrokjeler. Den ene er på 12,000 kW og går på VAE, den andre på 6,000 kW går på fabrikkens egen kraftstasjon.

Det nye anlegget vil få to kjeler på hver 16,000 kW fra VAE og en tredje på 10,000 kW beregnet på kraft fra Hunsfos kraftstasjon.

Det gamle anlegget blir nedlagt, da det lider av diverse alderdoms-

svakheter og må under alle omstendigheter snart fornyes.

Det nye elektrofyrrhuset skal kunne dekke hele fabrikkens dampbehov i sommerhalvåret.

VAE har forpliktet seg til å kunne klare å levere den kraften som skal til. I den forbindelse må VAE bygge ny linje fra Kulia til Hunsfos. Den skal være for 100,000 volt spenning, og blir den største som går gjennom Vennesla. Stikningen av linjen er i gang. VAE har også

tenkt å slå to fluer i ett smekk, idet det er meningen å få i stand samkjøring med Østlandet.

Det skal også settes opp en ny transformator på 35,000 kW som skal transformere ned fra 100,000 til 5,000 volt. Elektrofyrrhuset og transformatorstasjonen vil medføre en utvidelse på ca. 180 kvadratmeter. Høyden blir 16 meter. Det er meningen å ha alt sammen ferdig til neste sommer, slik at en da kan kjøre hele fabrikkens på det nye elektrofyrrhuset alene.

Avdelingsmesterskapet i lille Askedalen

Avdelingsmesterskapet i hopp fant sted 27. mars — etter at forrige nummer av «Hunsfosposten» var gått i trykken, hvorfor vi her bare skal gjengi resultatlisten:

- 1) PM 3 og 4 (E. Omdal, R. Heistad og K. Gundersen) 409,8
- 2) PM 5 og 6 (A. Ormshammer, T. A. Oland og T. Thomassen) 394,0
- 3) PM 1 og 2 (A. Renstrøm, A. Sundstøl og H. Lunden) 384,0
- 4) Verkstedet (K. Askedal, F. Lund og J. Heiseldal) 379,9
- 5) Salen (K. Olsen, F. Fredriksen og R. Voreland) 374,6

Da klokken klang — — — —

Hunnsfos skal få egen brannstasjon

En stor fordel å få alt det verdifulle utstyret samlet på ett sted

*Brannvernet har bruk
for mannskap —
meld deg frivillig*

For en tid siden fikk Hunnsfos byggetillatelse til en brannstasjon, og den som gledet seg mest over det, var selvsagt brannmesteren personlig, Yngvar Hjelm Johansen.

I en samtale gir han da også uttrykk for sin tilfredshet med at det nå er utsikt til å få et sted, hvor en kan samle det til dels verdifulle materiellet brannvesenet forvalter.

*

Vi har jo planer om å få en tropp på 28 mann fullt utstyrt med jakke, gummistøvler og hjelmer, men for å få gjennomført dette, trenger vi en brannstasjon, selv om det her ikke blir tale om noen brannstasjon i ordets egentlige betydning.

Det er da likeledes planer om å få en motorsprøyte som skal plasseres på stasjonen. Fabrikken har dessuten nå to froskemenn som kan oppbevare utstyret sitt der. Her kan en ha alt utrykningsutstyr stående klart og en kan lettere holde kontroll med det.

*

Fabrikkens brannvern skal bestå av i alt ca. 50 mann, og det er

da meningen å prøve å ha en tropp på 28 effektive til enhver tid. For tiden er vi i gang med å revidere mannskapene i brannvernet. Vi er interessert i å få endel nye, gjerne unge karer, så er noen interessert,

har de god anledning til å verve seg frivillig.

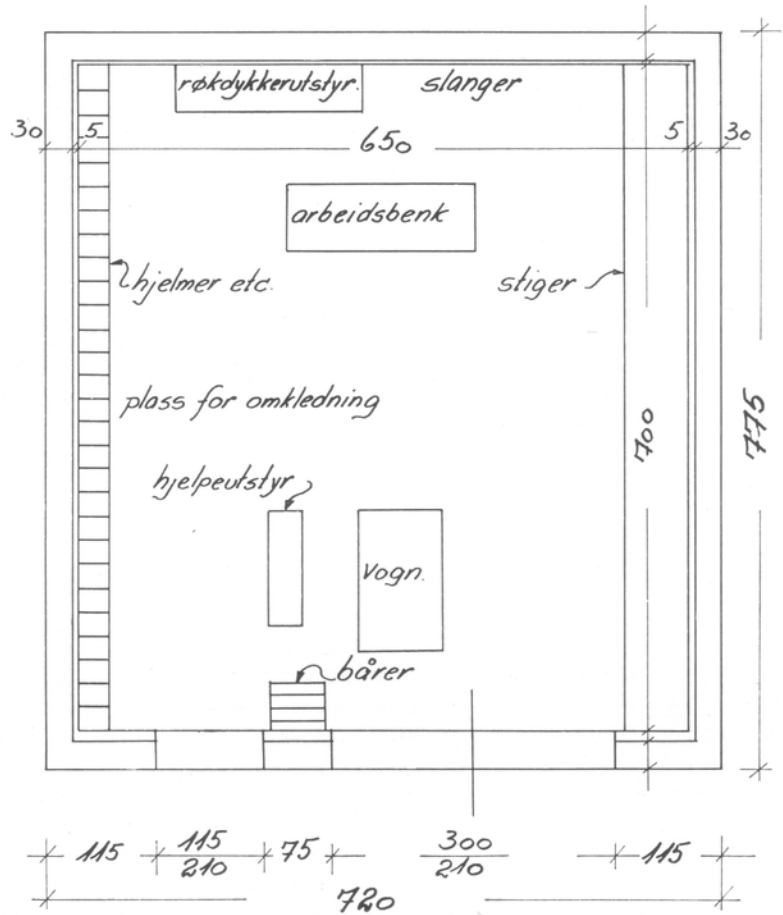
*

Med hensyn til selve brannstasjonen går planene ut på at den skal sprenges delvis inn i fjell, slik at bare portene blir delvis synlige. Fasaden blir lett kamuflert, så den går i ett med terrenget. Stasjonen skal ligge rett bak vekstedet. Den blir 6,5 x 7 m, eller 45 kvadratmeter flate innvendig mål.

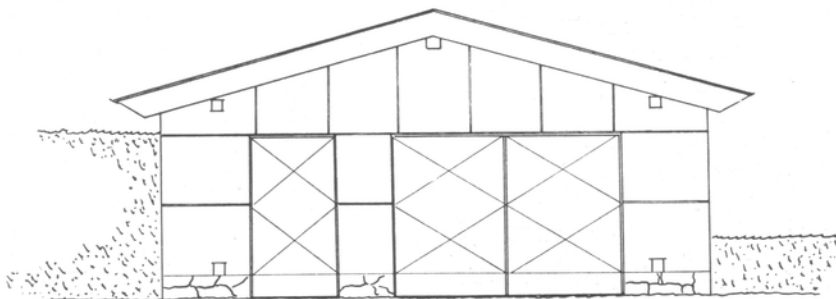
*

Det er som sagt innlysende at det er en fordel å ha en slik stasjon. Blir det slått alarm, kan alle straks samles på et sted, hvor utstyret er plassert. I dag er det slik at om galt skulle skje og en måtte rykke

— Forts. side 17.

Plan

Gavl mot vei.

VETERANER som takker av

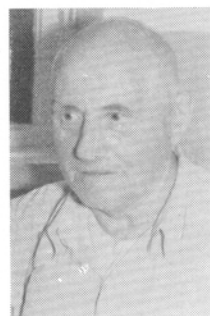

Den 31. mars i år gikk generatorpasser Gunvald Baardsen over i pensjonistenes rekke. Han er født 21. februar 1889 og begynte på Hunsfos 23. mai 1918 etter å ha vært en tur til sjøs. Men allerede som 18-åring hadde han vært en tid ved fabrikken, da han trillet masse

på 3. etasje over det gamle hollenderiet. Det var den gang det var 12 timers skift. En tid arbeidet han også ved mekaniske verksted i Sandefjord, Bergen og Kristiansand, likeledes har han vært på Vigelands Brug. Ved Hunsfos har Baardsen deltatt i styret i Elektrikerforeningen. Han er kjent som en dyktig og pålitelig kar. I 1952 fikk han Norges Vels medalje.

Baardsen er frisk og rask for alderen og ofrer seg nå i stor utstrekning for sin store hobby, fiske. Ifjor fikk han seg båt som han pusser på og har mye glede av. Og han har moped som han farter viden om på. Måtte han få mange lykkelige år fremover.

*

Da Lauritz Andersen fylte 70 år den 10. august i fjor, nevnte han at han hadde til hensikt å slutte ved Hunsfos våren 1958. Andersen som er dansk av fødsel, men kom til Norge i 1915, har likt seg godt ved Hunsfos, og når han nå trekker seg tilbake for å nyte sitt otium, ønsker vi ham mange gode år og dager.

Teknikkens triumf på Silokaien

De tekniske hjelpemidler har nå også holdt sitt inntog i Hunsfoslageret på Silo-kaien, der to sindrig konstruerte trucker, gjør det til den rene lyst å arbeide med papiret. — Truckene som man nå har hatt 3 måneders tid, behandler de svært papirrullene som om de ikke skulle veie noen verdens ting og stabler dem opp i en høyde på opptil 5,40 meter. Det betyr at en kan stille tre ruller oppå hverandre. — Truckenes fangarmer tar papir-ruller på 1 tonn i klypa og stabler dem omkring alt etter som det er hensiktsmessig.

Mens en før måtte legge papirrullene horisontalt, kan en nå takket være teknikkens triumf stable dem vertikalt, hvilket innebærer at en sparer mye plass og kan få inn på lageret dobbelt så mye papir som før. Dertil kommer at vertikal stabling er bedre for papiret. Hvis de ligger, kan rullene mye lettere bli deformert. Truckene var ikke så helt billige i anskaffelse, men i det lange løp betyr de likevel en voldsom besparelse.

Her demonstrerer Peter Damgård (t. v.) og Trygve Pettersen, de flotte nyanskaffelsene.

Visst liker jeg sommeren —

Ny vannledning fra Eikelandsvannet

Det er nå lagt en svær vannledning — 6 toms — fra Eikelandsvannet med uttak fra Moseidmoen gjennom Sagtomta over rørbuga inn i fabrikkens hydrant på Moseidmoen. Den skal kunne dekke den sydlige enden av plankelageret. En hydrant på den samme ledningen kommer i nærheten av rammesnekkeriet, og når valesliperiet er ferdig, skal det også plasseres en hydrant i nærheten av det. På den samme ledningen er det brannslangeuttak i kjelleren under PM 3 og 4, og brannslangeuttak i hollenderiet på PM 3. Planen går ut på at Eikelandsvannet automatisk skal kobles inn på fabrikkens anlegg, hvis det nåværende anlegg skulle klikke. Videre er det planer om å føre Eikelandsvannet frem til de to hydrantene som står ute på gården, den ene utenfor PM 6 og den andre bak snekkerverkstedet. Det er tanken å la også disse gå på Eikelandsvannet.

Det kunne vært ønskelig å koble den nye Eikelandsvannledningen til den nåværende ledningen fra Eikelandsvannet som kommer over Hunsfos-øya fra den andre siden. Hvis man kunne gjøre denne forbindelsen, vil man få en ringledning som vil kunne gi 100 % sikkerhet, når det gjelder vanntilførselen.

Hva liker du best om sommeren?

Sommeren er over oss. Den kom som «et skudd» 1. juni, og siden har det vært levelig også i det kalde nord. Vinteren var seig i år, hardere enn på mange år. Vi hutret oss gjennom den og stundet mot en vår som lot vente på seg. Noen skikkelig vår fikk vi egentlig ikke. Den var både kjølig og fuktig. Men så, med et trylleslag, var sommeren der, årstiden vi alle ser frem til og gleder oss dobbelt ved, fordi den er så kort på våre breddegrader. Jo eldre en blir, dess mer heller en faktisk til den oppfatning at sommer kunne det gjerne være hele året. Naturen står i sin skjønne prakt, temperaturen er jevnt over behagelig, det er solfylte dager og lyse netter, alt blir så mye mer lettvent, og livet deiligere å leve. Det er så mye ved sommeren en setter pris på. Derfor har vi i vår enquete denne gang valgt å spørre våre objekter:

Hva setter du særlig pris på ved sommeren?

Og her følger svarene:

Johan Friberg:

— At det er fint vær og godt og varmt, så en kan komme på heia og fiske. Jeg liker å kjøre moped — og fisker i alle vann hvor jeg kan få lov. Jo, det er livet.

Gjermund Linde:

— Ferielivet. Jeg liker å komme rundt litt. Friluftsliv med telt og slikt er fine saker.

Knut Heistad:

— Fjellturer og fiske. I år tror jeg det blir tjangs å komme av gårde en ukes tid. Da drar jeg opp på heia på Austad. Der er det flott.

Marion Glstad:

— Sol og badeliv. Jeg liker meg riktig godt i Bertesbukta på godværsdagene, når vannet er godt å bade i.

Hilda Thorkildsen:

— Jo, sommeren er en tid jeg, som andre, lengter frem til. Da kan folk røre litt på seg og komme litt rundt. Jeg koser meg ordentlig når det er godt og varmt vær.

Anders Holmane:

— Det fineste med hele sommeren er nå alt begynner å sprette. Og så er det dette med muligheten til å fiske. Jeg holder mye til i elva, men laksefisket er dårlig nå.

Birgit Grundetjern:

— Varmen.

John Nilsen:

— At det er lyst så lenge, og de varme dagene. For meg kunne det gjerne være sommer hele året rundt.

Bjørg Akselsen:

— Turliv. Jeg liker å komme ut i naturen.

Sven Sundstøl:

— Å kunne dra på fisketur og ligge i telt om helgene.

Jonny Jakobsen:

— Sol og fint vær, fisketurer og alt som følger med livet i skog og mark. Det er et friskt liv.

Kristen Ravnaas:

— Naturen er vakker og litt av et syn om sommeren med alt det grønne og de mange vakre blomstene. Det er bare synd den er alt for kort.

Snefrid Holberg:

— Ferielivet. I år har jeg tenkt meg til København. Skal ha ferie fra 13. juli.

Inger Marie Bruli:

— Turliv og fiske.

Anders Lundevold:

— Jeg liker sommeren fordi en da kan komme litt vidt rundt, ut å reise for eksempel. Også er det dette med fiske da. Det blir gjerne i Øvrebo eller Nomelandsdammen. — Der er det bra med fisk.

Bedriftslaget bør gå helt til IDRETT

topps i fotballserien

i gamle dager

Mener Øystein Lie som tross sine 23 år er „veteran” på Vindbjart

En av de fremste dyrkere av fotballsporten ved bedriften er Øystein Lie, 23 år og med 7 sesonger bak seg på Vindbjarts A-lag. Sine unge år til tross er han allerede en av veteranene på laget — og ikke minst en av støttespillerne. Øystein spiller vanligvis indre høyre, og gjør god nytte for seg på plassen. Han begynte med fotballen som 10-åring rett etter krigen og har gått gradene oppover på Vindbjarts lag. Ved siden av fotballen driver han litt langrenn om vinteren.

— Men det greier seg godt med fotballen om sommeren, sier han til «Hunsfosposten». Den tar nesten for mye tid den også nå. Foruten trening tre kvelder i uken blir det å spille kamper utenom.

— Fornøyd med resultatene hittil i år?

— For så vidt har det vært overraskende. Det var nemlig svært dårlig tilslutning tidlig på våren, men det har bedret seg nå etter at vi har klart oss sånn noenlunde. Interessen er steget noe, men en savner likevel mange. Vi har for få seniorspillere. Det sitter for mange på kafeene og henger om kveldene. Men idrettslaget arbeider for tungt økonomisk til at det kan bli noen fart i tingene, mener Øystein. Vi har ikke råd til å ha trener, og selv om vi har instruktører selv, så er det så rart med det. Ingen blir profet i egen klubb. Men nå må Vindbjart ta et krafttak oppover igjen, for ellers blir fotballinteressen fullstendig drept her oppe. Publikum svikter fullstendig, hvis det ikke går bra for oss. Forhåpentlig vil det hjelpe noe med gressbane. I dag spiller vi jo nærmest på en slagghaug, og en har ikke den gleden av idretten som når en kan boltre seg på et gresstepe.

— Er det mange førstelagsspillere på Vindbjart som arbeider her?

— Vi er fire mann, Erling Nordahl, Sverre Thorsen, Engly Isaksen og jeg.

— Fotballen i Vennesla i dag kontra de såkalte gamle dager?

— Det er ikke jeg den rette til å uttale meg om. Men mulighetene til å drive idrett må da være atskillig større nå enn før. Men så har vi det problemet at ungdommens interesser er alt for spredt. Og så få de allting for lett rett i hendene.

— Tar bedriftslaget noe fra Vindbjart?

— Det tror jeg egentlig ikke. I år har jo Hunsfos hatt et bra bedriftslag, og det er hyggelig. Einar Homme som spiller med selv, har drevet med litt instruksjon, og det har utvilsomt båret frukter. Så forhåpentlig går de helt til topps. Det bør være målet for en så stor bedrift som Hunsfos er.

ET IDRETTSSTEVNE:

Vennesla Idrettslag arrangerte også i 1919 idrettsstevne 17. mai. — Stevnet blev avvirket på Vennesla. Der deltok i de forskjellige øvelser 17 mann.

Premieliste:

Høydehopp:

1. pr. Tellef Grundetjern 1,40 m

Lengdesprang:

1. pr. Bernhard Sørensen 4,65 m

2. pr. Salve N. Jortveit 4,55 m

3. pr. Gunder Grundetjern 4,45 m

Tresteg:

1. pr. Gunder Grundetjern 10,05 m

2. pr. Johan Nesbakken 9,90 m

Kulestøt:

1. pr. Johan Nesbakken 16,80 m

2. pr. Eivind Lande 14,45 m

3. pr. Tellef Grundetjern 14,30 m

100 m løp:

1. pr. Eivind Lande 14,4 sek.

2. pr. Gunder Grundetjern 14,9 sek.

Sykling: (sakte)

1. pr. Olav Jortveit.

325 m.

1. pr. Gustav Tobiassen 54,2 sek.

2. pr. Tellef Grundetjern 54,2 sek.

ET TERRENGLØP.

Søndag 29. juni 1919 hadde Vennesla Idrettslag arrangert terrengløp. Da terrengløp er en ganske ny idrettsgren heroppe, var det å vente at deltakelsen ville bli liten. Det viste seg også å slå til, idet der bare startet 7 mann. En av disse måtte gå ut av løpet.

Premieliste:

Over 20 år. 4 deltakere.

1. pr. Gustav Tobiassen 25,28,1 min.

2. pr. Salve S. Jortveit 27,54,0 min.

3. pr. Ole Edvardsen 30,00,0 min.

Under 20 år. 3 deltakere.

1. pr. Herm. Ellingsen 28,06,0 min.

Løpet der var ca. 6 km langt, var lagt fra Nils Venneslands buhus og opp Lømslands kleive og innover omtrent til Røsebrekka og tilbake til startplassen. G. S.

Yndet sport på Hunsfos?

Større sykdomsfravær og mer skoft ifjor

Omkostningene til bedriftslægearbeidet beløper seg til 37,05 kr. pr. årsarbeider

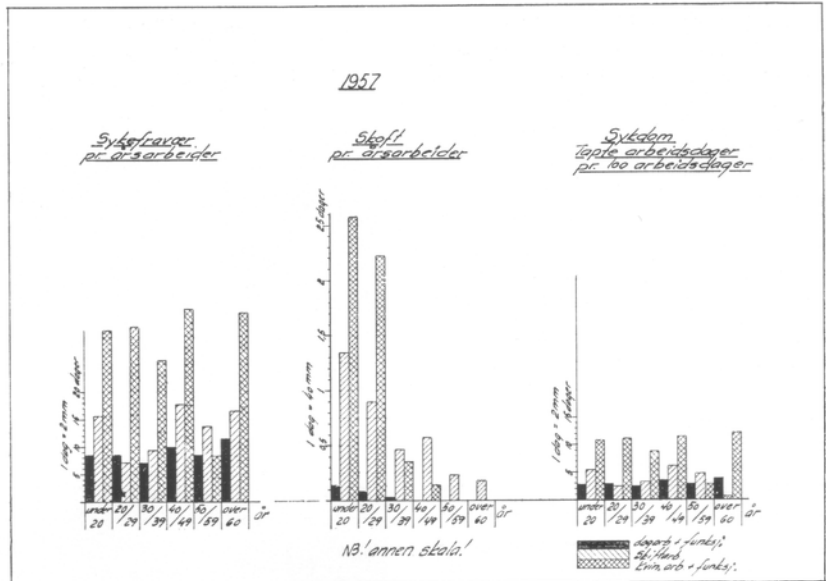
Omkostningene til bedriftslægearbeidet beløp seg i 1957 til 37,05 kr. pr. årsarbeider, fremgår det av rapporten fra bedriftslegekontoret. I årets løp har det vært foretatt 199 førstegangs undersøkelser, 671 ordinære kontroller og 105 spesielle kontroller. Dessuten har dr. Eivindson hatt 252 konsultasjoner og dr. Otterlei 112.

Som ekstra utgifter hadde en poliovaksinasjonen.

Hygieniske inspeksjoner er foretatt både av bedriftssøster og bedriftslegen. Inspeksjonene har som vanlig delvis vært foretatt sammen med verneombudsmennene i de enkelte avdelinger, samt med formannen i det stedlige arbeidstilsynet.

Ordningen med verneombud virker fortsatt meget tilfredsstillende. I helse- og verneutvalgets møter forelegger verneombudet for hver avdeling de saker som man mener bør rettes, og man må si at dette arbeidet har gitt meget gode resultater.

Den hygieniske standard ved Hunsfos er god. Larmen er som alltid et problem.

Når det gjelder sykefraværet viser statistikken en stigning i antall sykdomstilfeller og av sykdommens varighet. Dette er mest fremtredende i gruppen kvinnelige arbeidere og funksjonærer. Årsakene til dette kan være vanskelig å si noe om. Men Asiasyken må vel ta sin del av skylden. En kan vel imidlertid ikke se bort fra at økt

trygd under sykdom kan ha hatt sin betydning:

De statistiske tabellene ser slik ut:

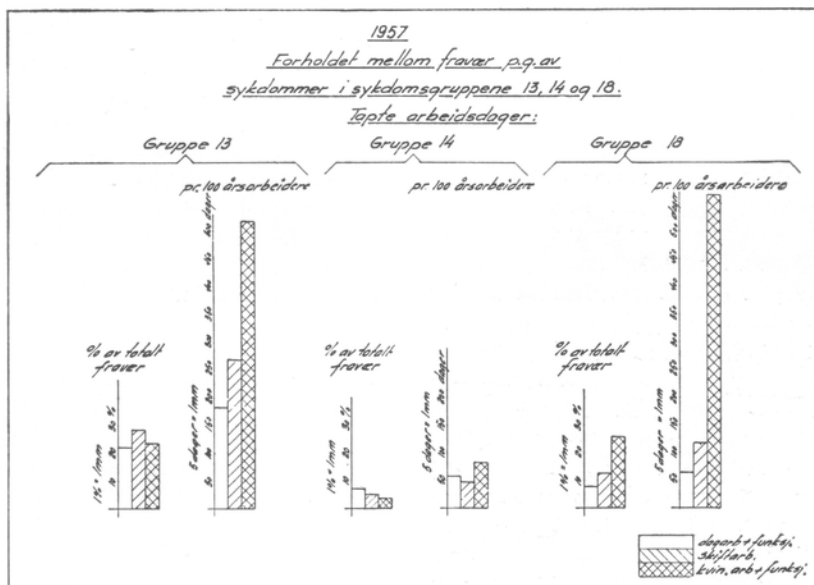
Antall tilfeller pr. årsarbeider:		1957	1956
Sykefravær for mannlige arbeidere og funksjonærer			
		0,82	0,95
Skiftarbeidere			
		1,38	0,70
Kvinnelige arbeidere og funksjonærer			
		4,16	2,40

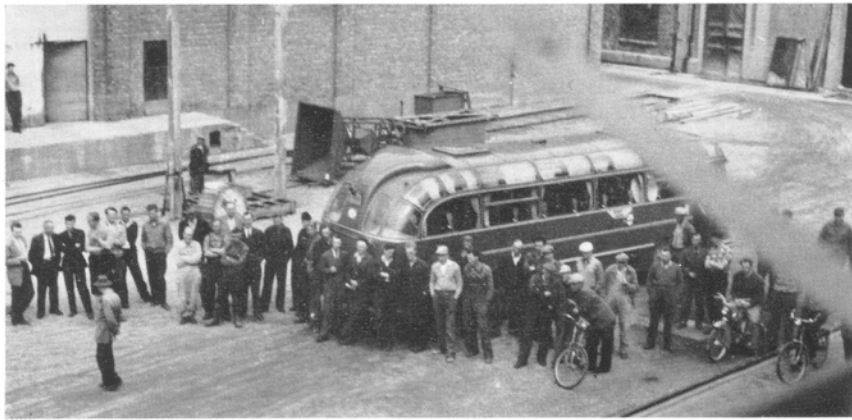
Tapte arbeidsdager pr. 100 arbeidsdager:		1957	1956
Mannlige arbeidere og funksjonærer			
		3,00	2,56
Skiftarbeidere			
		4,27	3,30
Kvinnelige arbeidere og funksjonærer			
		10,30	4,30

Skoft viser også en økning såvel i antall tilfeller som varighet.

Antall tilfeller pr. årsarbeider:		1957	1956
Mannlige arbeidere og funksjonærer			
		0,03	0,02
Skiftarbeidere			
		0,35	0,30
Kvinnelige arbeidere og funksjonærer			
		1,50	0,95

— Forts. side 20.

Hunfos skal få egen brannstasjon —

— Forts. fra side 12.

ut til en større brann, ligger slanger og strålerør og diverse tyngre utstyr på 4—5 forskjellige steder i fabrikk. Alt vi har av finere utstyr, ligger nedlåst, og det er opplagt en alt for tungvint måte å ha det på. Jo, en brannstasjon vil gjøre seg.

Musikk til arbeidet

Forsvarets distriktsmusik-korps Sørlandet som det nå så offisielt og høytidelig heter — det er jevngodt med den gamle divisjonsmusikken — har gjort en besøksrunde til endel større bedrifter i Kristiansandsdistriktet og avla også Hunfos Fabrikker et besøk. Det skjedde fredag 16. mai, da korpset fra klokken 11 om formiddagen sørget for musikk til arbeidet.

Til konserten var følgende program satt opp:

1. A. Adam: «Si J'etais Roi», ouverture.
2. C. L. Sjöberg: «Tonerna», karakterstk.
3. I. Ivanovici: «Donauwellen», konsertvals.
4. H. Strecker: «Drunt in der Lobau», foxtr.
5. H. Starke: «Med Sverd og Lanse», marsj.

Bildene viser korpset som under ledelse av musikkaptein

Kurset på Hunfosheimen

Håp om at det blir tradisjonelt

Arbeidernes Opplysningsforbund holdt fra 12. til 19. april kurs om økonomisk og industrielt demokrati på Hunfosheimen. Kursleder var sekretæren i Vest-Agder Distriktsstudienemnd, Rostad Woxeng, og foreleser har vært sekretær i Det Norske Arbeiderparti Aake Anker Ording, lederen for Områdeplanleggingen Birger Strømsvåg og sekretær i Finansdepartementet, Per Kleppe.

Kolstad, gir et nummer til beste og et utsnitt av tilhørerne. Bedriftskonsertene er blitt populære rundt om, og vi hilser det velspillende korps med et takk for besøket og på snarlig gjenhør.

Kurset hadde 22 deltakere fra begge Agderfylkene samt en dansk gjest fra Rosenkilde folkehøyskole. Fra Hunfos deltok 5 mann: Olaf Jortveit, Gustav Andersen, Anders Egeland, Johnny Hagen og Jan Nilsen.

*

Emnene som ble behandlet vakte stor interesse blant deltakerne, slik at atskillig av den tiden som etter planen skulle være fritid, etter henstilling fra deltakerne selv ble nyttet til forelesning og gruppearbeide.

*

Onsdag kveld var alle deltakere med til Vennesla, hvor det var omvisning i herredshuset. Etterpå var alle med på et møte som Vennesla Arbeiderparti holdt. Torsdag kveld ble det arrangert elevfest hvor også representanten for L. O. S. distriktskontor, Severin Kristensen, var til stede. Festen var meget vellykket. Kurset avsluttet lørdag med utdeling av diplomer til deltakerne.

*

Dette var det andre kurset som er arrangert på Hunfosheimen, og distriktsstudienemnda håper nå at det vil bli en «institusjon» i Vest-Agder. — Begge kursene har vært meget vellykte og det skyldes ikke minst de gode arrangementsmessige forarbeider som sekretær Woxeng har nedlagt, samt de gode lærerkrefter en har hatt til disposisjon. Dessuten er

Forts. side 19.

Fylkestinget på Hunsfos

Fabrikkens betydning understrekes

Da Vest-Agder fylkesting var på omvisning i Vennesla ble også Hunsfos Fabrikker besøkt. Under en lunsj etter omvisningen ga direktør Borgen en redegjørelse, der han understreket betydningen av at det alt vesentlige av eksporten fra Hunsfos går til vest-europeiske land. De fleste av disse vil komme inn under det påtenkte frihandelsområde.

For øvrig gikk direktøren inn for økt samarbeid med Vest-Agder Elektrisitetsverk om utnyttelse av elektrisk kraft. Med hensyn til produksjonen går alle maskinene for fullt, men det er mulig en må innskrenke på en maskin om noen tid. Men vi håper at nedgangstiden snart skal være over, sa han.

Fylkesmann Lars Evensen understreket i sin tale hvilken viktig faktor Hunsfos Fabrikker er innen fylket, ikke bare på grunn av at den beskjeftiger mange mennesker og yter store bidrag direkte i fylkeskassen, men også fordi den er en meget viktig råstoff-forbruker. Den oppmuntrer skogsdriften i fylket, sa fylkesmannen.

Hvorfor ikke la deg poliovaksinere?

Merkelig nok er det bare 348 av de ansatte ved bedriften som har benyttet anledningen til å bli polio-vaksinert gratis. Det er bare 41,3 prosent, et forbausende lavt tall. Nå står imidlertid tilbudet om gratis vaksiner fremdeles åpent. Vi vil understreke at det er for sent å la seg vaksinere, om det skulle bryte ut en epidemi og henstiller til alle å overveie om de ikke likevel vil ta sprøytene. De 348 som er blitt vaksinert, har ikke fått det minste mén av det.

LØST OG FAST FRA HUNSFOS

Martha Ulltveit som smiler til Dem over disse linjer, er Hunsfos' nye bedriftssøster, hvis noen skulle være i tvil. Så helt ny ved bedriften er hun likevel ikke, idet hun kom hit for 7½ måned siden som vikar for søster Astrid Hilfling Rasmussen. Fra 15. mars i år ble hun imidlertid fast ansatt i stillingen. Hun er gift og kom til Vennesla i januar 1957. De nye lokalene på Hunsfos er en trivelig arbeidsplass, lyst og pent og uten larm som det er. Men det kunne gjerne vært litt større plass, mener fru Ulltveit.

I forbindelse med byggingen av det nye fyrhuset har Hunsfos satt i gang en ny dampfordelingsentral. Denne har fått sitt eget hus, hvor alle ventiler og hoveddampledninger forgrenes ut til diverse forbrukssteder. Damptrykket styres av diverse regulatorer. Den nye sentralen ble satt i drift søndag 4. mai.

Tallet på besøk ved bedriften er snart ikke til å holde rede på, men vi nevner at deltakerne i kontorledergruppen ved et rasjonaliseringskurs som ble holdt i Kristiansand, for en tid tilbake besøkte fabrikken. Deltakerne fikk kjennskap til papirproduksjon, fremstillingsmetoder og formater, samt innblikk i enkle kopieringsmetoder. Deltakerne fikk også utlevert en rekke foreldede blanketter til forbedring, og man ble ganske fort klar over at skal tidens unngåelige skjemaer rasjonaliseres, må man gå over til blanketter som skal fylles ut med maskin og ikke med hånd.

Beklagelig sent mottok redaksjonen et referat sekretæren i Hunsfosheimens kvinneforening har laget om en tur til Heimen fredag 17. januar. Da inseratet kom for sent til forrige nummer, har stoffet i den grad tapt sin aktualitet at vi ikke finner å kunne bringe det i sin helhet. Vi skal nøye oss med å konstatere at det på grunn av snømengdene ble en tur med besværigheter, men da man først kom i hus, hygget deltakerne seg som man bare kan gjøre det på Hunsfosheimen.

Hunsfosposten tar gjerne imot slike inserater, men vi vil anmode de som sender oss dem, om å være litt kvikkere i avtrekket, slik at stoffet ikke blir alt for gammelt. Så lenge bedriftsavisen nå bare kommer ut fire ganger i året, må nødvendigvis en god del stoff likevel bli mindre aktuelt, dessverre. Det er synd naturligvis, men ikke stort å gjøre ved.

En ny kilesporfresemaskin ble installert i verkstedet i juni måned. Den koster vel 20,000 kr. og brukes til fresing av kilespor i akslinger.

10. juni hadde lønningssjef Trygve A. Kvanvig vært 40 år ved Hunsfos.

Fallende gjenstander.

Mange ulykker skyldes fallende gjenstander. Årsakene er ofte verktøy eller andre ting som er lagt skjedesløst eller glemt igjen slik at de kan falle ned.

1. Legg verktøy og materialer slik at de ikke ruller, gliir eller faller ned på annen måte.
2. Skal du kaste noe ned fra stillas eller lignende, vær sikker på at ingen står under.
3. Legg opp materialer slik at de ikke velter.
4. Gå aldri under hengende last.
5. Må du arbeide under hengende last, sørg for nødvendige sikringstiltak.

Årsmøtet i bedrifts- idrettslaget

13 mann møtte til årsmøtet i bedriftsidrettslaget i spisesalen, den 29. april kl. 20. Det må sies å være et bra fremmøte i mot hva en er vant til.

Til forhandling forelå valg av nytt styre, da Henry Larsen nektet gjenvalg som formann, og sekretær A. Døvikken var reist fra Hunsfos.

Elias Omdal, Kåre Olsen og Henry Larsen ble foreslått, og under sterk applaus tok Henry Larsen roret enda en gang.

Ny sekretær ble Arvid Storevold. Oddvar Rolstad stilte seg villig til gjenvalg som kasserer.

Neste post på programmet var valg av nytt styre i ski-gruppa. Valgt ble: Formann: Kåre Olsen. Kontaktmenn: Elias Omdal, Karl Andersen, Kåre Nordhagen, Georg Gundersen.

Det ble også valgt nytt styre i fotballgruppa, dette ble: Formann: Finn Lund. Kontaktmenn: Elias Omdal, Kåre Olsen, Henry Larsen og Fritz Fredriksen.

Til uttakningskomite ble foreslått 3 mann: Normann Hansen, Georg Gundersen og Henry Larsen. Disse ble enstemmig valgt.

Forslag om en mosjonstropp forelå fra Fritz Fredriksen. Det vil bli tatt opp igjen siden.

Det ble foreslått av Kåre Olsen at fotballaget skulle varieres slik at det ble 6—7 av de faste spillerne pluss resten av de interesserte som

Uten mat og drikke duger heller ikke de som er beskjeftiget ved Hunsfos. En av dem som sørger for at folkene får noe å styrke seg på i frokostpausen er frk. Marie Rakkestad, som vi over disse linjer ser i full sving i kjøkkenet med kopper og kar. Hun serverer kaffe, te eller buljong etter behag, og synes hun har en grei jobb. De er særlig glade i te, det går det mye av, betror hun oss. Frk. Rakkestad vikarierer for tiden for frk. Hjørdis Wintervold, som ligger på sykehus. Vi sender henne vår beste hilsen med ønske om god bedring, og håper at hun snart må være på plass igjen.

har fri, og som er med på treninga fra begynnelsen av sesongen. Det har vist seg før at med bare 11—12 mann fast på laget, mister de andre interessen, da de sjelden eller aldri blir med på kampene.

Det var spørsmål fra Henry Larsen om å få med seg et par mann på dommerkurs i Kristiansand i sommer. Da ingen meldte seg, ville Larsen selv prøve å få med en mann eller to.

Friidrett foreslåes sløyfet, men det vil allikevel bli prøvd på å få til stafettløpet «Moseidmoen rundt».

Til styre for dette ble valgt: Formann: Bjørn Nyland. Kontaktmann: Leif Omdal.

Kjøkkensjefen personlig

Det ble utdelt endel pokaler fra vinterens hopp- og langrenn.

Av vandrepokaler som ble tatt av Hunsfos i år var følgende:

Under 35 år: 4 x 10 km stafett.

Over 35 år: 4 x 10 km stafett.

5 manns pokal i langrenn uansett klasse.

3 manns pokal i langrenn over 35 år.

5 manns pokal i hopp.

2 pokaler til beste hoppere på Hunsfos.

Aktiv-pokalen ble vunnet til odel og eie av Kåre Olsen.

Ikke aktiv-pokalen: 1 aksje, Elias Omdal.

A. S.

Kurset på Hunsfosheimen —

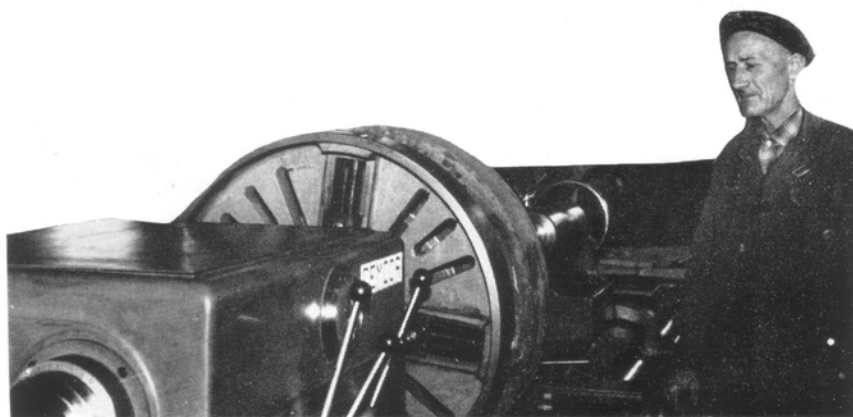
— Forts. fra side 17.

Hunsfosheimen et utmerket sted til slike kurs, selv om snømassene kanskje var vel store i år. Likevel fikk deltakerne slikke en del sol i ukens første dager i de få pausene som ble levnet dem av foreleserne.

*

Deltakerne gir uttrykk for stor tilfredshet med kurset, opplegget, foreleserne, maten og selve Hunsfosheimen. Folk fra en rekke forbund i Agderfylkene har vært med.

Olaf Fortveit.

Verkstedet har fått en ny dreiebenk. Den er temmelig stor med en dreielengde på 6 m. Benken kostet med utstyr ca. 100,000 kr. og er helt tipp topp moderne. Fabrikatet er belgisk — Demoor — og benken har i alle deler vist seg å svare til forventningene, sier ing. Harry Voreland. —

Her ser vi Sigurd Nordal betjene dreiebenken.

Litt tømmerprat —

— Forts. fra side 2.

mer og kanskje mer toppmåls-tømmer enn bedriftene flest. Det er nødvendig for å få fint papir.

— Og lagrene er stadig fulle?

— Vi har alltid bra på lager. Det er nødvendig på grunn av at vi ligger så vanskelig til. I alminnelighet regner vi å ha tømmer liggende for 1 års forbruk. Det vi får i 1958 forsøker vi således ikke å røre, men bruker det først i 1959.

Ved at tømmeret blir liggende i vann får det lik vanngehalt. Endel av kvæinnholdet blir skilt ut og vasket vekk,

barken løses opp, og tømmeret går lettere inn i produksjonen.

— Men ospen?

— Den blander vi i visse sortimenter av papir. Vi begynte å bruke osp med tanke på å drøye grantømmeret, og eksperimentet falt heldig ut for enkelte papirsorter, sier tømmer sjefen som tydeligvis har litt av hvert å tenke på og som nødvendigvis må arbeide på lang sikt. Vi stagget vår vitebegjærighet og unnlot taktfullt å spørre om hvor mange stokker de 180,000 kubikkmeter representerer. — Skjønt det kunne vært moro å vite — og Holmsen hadde muligens hatt svaret på rede hånd. Men det får i tilfelle høre en annen historie til.

Pensjonsfondet på 3,5 mill. kroner

Den 22. april 1958 ble det holdt årsmøte i Hunsfos Fabrikkers Pensjonsfond for Arbeidere.

Hunsfos Arbeiderforening har for den kommende treårsperiode gjenvalgt Nils Voreland som sin representant i fondets styre, med Gustav Kile som varammann. Styret består således av Nils Voreland, direktør Borgen og regnskapssjef Hagman.

Det reviderte regnskap pr. 31. des. 1957 ble fremlagt og godkjent. Adm. direktør opplyste at bedriften også i år har tilført fondet kr. 300,000 av overskuddet, således at dets samlede midler nu lyder på kr. 3,507,204.52. — Avkastningen er fremdeles for liten til å dekke fondets løpende utgifter til pensjoner, og pensjoningering skjer derfor fortsatt ved direkte belastning av bedriftens regnskaper.

Med virkning fra 1. mai 1958 er det foretatt en endring i pensjonsreglene, idet pensjonen fra oppnådd pensjonsalder — 68 år — til fylte 70 år fastsettes til det beløp som til enhver tid er gjeldende alderstrygd i Vennesla, pluss kr. 1,200.00 pr. år. For ektepar betyr dette at pensjonen stiger med kr. 216.00 til kr. 5,292.00 pr. år, og for enslige med kr. 144.00 til kr. 3,924.00 pr. år.

Etter fylte 70 år er pensjonen kr. 1,200.00 pr. år.

På forespørsel ble det opplyst at pensjonsordningen kun gjelder ansatte i heldagsstilling. De som er ansatt i bistilling, f. eks. vaskekoner, kan således ikke oppnå pensjon.

Større sykdomsfravær —

— Forts. fra side 16.

Tapte arbeidsdager pr. 100 arbeidsdager:

	1957	1956
Mannlige arbeidere og funksjonærer	0,01	0,008
Skiftarbeidere	0,19	2,20
Kvinnelige arbeidere og funksjonærer	0,58	0,34

